

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA

z dne 3. marca 2022*

„Intervencija – Člen 40 Statuta Sodišča Evropske unije – Predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko – Interes za rešitev spora – Dopustitev“

V zadevi C-551/21,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 7. septembra 2021,

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Bouquet, B. Hofstätter, T. Ramopoulos in A. Stobiecka-Kuik, agenti,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopajo A. Antoniadis, F. Naert in B. Driessen, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Češke republike, ki jo zastopajo M. Smolek, O. Šváb, J. Vlácil in K. Najmanová, agenti,

Francoske republike, ki jo zastopata A.-L. Desjonquères in J.-L. Carré, agenta,

Madžarske, ki jo zastopata M. Z. Fehér in K. Szíjjártó, agenta,

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopata M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,

Portugalske republike, ki jo zastopajo M. Pimenta, P. Barros da Costa in J. Ramos, agentke,

intervenientke,

PREDSEDNIK SODIŠČA,

ob upoštevanju predloga sodnika poročevalca C. Lycourgos,

po opredelitvi generalne pravobranilke J. Kokott

* Jezik postopka: angleščina.

izdaja naslednji

Sklep

- 1 Evropska komisija s tožbo predlaga razglasitev ničnosti člena 2 Sklepa Sveta (EU) 2021/1117 z dne 28. junija 2021 o podpisu v imenu Evropske unije in začasni uporabi Protokola o izvajanju Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju med Gabonsko republiko in Evropsko skupnostjo (2021–2026) (UL 2021, L 242, str. 3) in imenovanja veleposlanika Portugalske za osebo, pooblaščen za podpis navedenega protokola, ki ga je Svet Evropske unije prek svojega predsednika opravil na podlagi te določbe.
- 2 Komisija v podporo ničnostni tožbi med drugim trdi, da praksa Sveta, da njegov predsednik imenuje osebo, pooblaščen za podpis mednarodnega sporazuma v imenu Evropske unije, posega v pristojnost Komisije iz člena 17(1) PEU, da v zadevah, ki se ne nanašajo na področje skupne zunanje in varnostne politike (SZVP), zagotavlja zastopanje Unije navzven.
- 3 Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: visoki predstavnik) je 6. januarja 2022 v sodnem tajništvu Sodišča na podlagi člena 40 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 130 Poslovnika Sodišča vložil predlog za intervencijo v sporu v podporo predlogom Komisije.
- 4 Visoki predstavnik v utemeljitev svojega predloga za intervencijo trdi, primarno, da je ena od „institucij Unije“ v smislu člena 40, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter, podredno, da je treba zanj šteti, da je „organ“, „urad“ ali „agencija“ Unije v smislu člena 40, drugi odstavek, tega statuta in da izkazuje upravičen „interes za rešitev [...] zadeve“ v smislu te določbe. V zvezi s tem visoki predstavnik ugotavlja, da se bodo presoje Sodišča v sodbi, ki bo izdana, glede pristojnosti, na katero se sklicuje Komisija, smiselno uporabljale za podobno pristojnost, ki jo ima sam na podlagi člena 27(2) PEU na področju SZVP.
- 5 Komisija je v vlogi, v sodnem tajništvu Sodišča vloženi 13. januarja 2022, predlagala, naj se temu predlogu za intervencijo ugoti.
- 6 Svet je v vlogi, v sodnem tajništvu Sodišča vloženi 21. januarja 2022, predlagal, naj se navedeni predlog za intervencijo zavrne.
- 7 Svet meni, da visoki predstavnik ni „institucija Unije“ v smislu člena 40, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in da čeprav bi bilo treba zanj šteti, da je zajet s pojmom „organ, urad ali agencija Unije“ v smislu člena 40, drugi odstavek, tega statuta, ne izkazuje upravičenega „interesa za rešitev [...] zadeve“ v smislu zadnjenavedene določbe.
- 8 Svet zlasti ugotavlja, da se v obravnavani zadevi spor ne nanaša na SZVP in da zato rešitev, ki jo bo zagotovilo Sodišče, ne more vplivati na pravni položaj visokega predstavnika. Njegov položaj v primerjavi s položajem Sveta naj bi bil poleg tega drugačen od položaja Komisije. V zvezi s tem Svet trdi, da visoki predstavnik v skladu s členom 27(1) PEU predseduje Svetu za zunanje zadeve in da zato lahko sam imenuje osebo, pooblaščen za sklenitev mednarodnega sporazuma na področju SZVP. Pravni položaj visokega predstavnika naj bi se tako razlikoval od položaja, v katerem je Komisija, kadar je, kot v obravnavani zadevi, mednarodni sporazum sklenjen na področju, ki ni povezano s SZVP.

Predlog za intervencijo

- 9 Člen 40, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije določa, da se lahko države članice in institucije Unije pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.
- 10 Institucije Unije v smislu te določbe so le tiste, ki so taksativno navedene v členu 13(1) PEU (sklep predsednika Sodišča z dne 29. julija 2019, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:658, točka 6 in navedena sodna praksa).
- 11 Posledično visokega predstavnika, ker ni naveden na seznamu v členu 13(1) PEU, ni mogoče opredeliti kot „institucijo Unije“. Zato se ne more sklicevati na tak status, da bi uveljavljal pravico do intervencije v tej zadevi (sklep predsednika Sodišča z dne 29. julija 2019, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:658, točka 7 in navedena sodna praksa).
- 12 V teh okoliščinah je treba preveriti, ali se v obravnavani zadevi visokemu predstavniku lahko dovoli intervencija v sporu v podporo predlogom Komisije na podlagi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, kot trdi podredno.
- 13 V skladu s členom 40, drugi odstavek, prvi stavek, tega statuta imajo pravico do intervencije v sporu, ki je predložen Sodišču, „organi, uradi in agencije Unije ter osebe“, ki lahko izkažejo upravičen „interes za rešitev [...] zadeve“. Drugi stavek tega odstavka izključuje intervencijo „fizičnih in pravnih oseb“ v zadevah med državami članicami, med institucijami Unije ali med državami članicami na eni strani, in institucijami Unije na drugi strani. Na podlagi besedila in sistematike zadnjenavedene določbe je treba ugotoviti, da se taka izključitev ne uporablja za „organe, urade in agencije Unije“ (sklep predsednika Sodišča z dne 17. septembra 2021, Parlament/Komisija, C-144/21, EU:C:2021:757, točke od 6 do 8).
- 14 Ob upoštevanju pooblastila, ki je neločljivo povezano z delovanjem Unije in ki je visokemu predstavniku podeljeno s členom 27 PEU, ter zlasti dejstva, da je visoki predstavnik, čeprav mu v skladu s členom 27(3) PEU pomaga Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), pravno ločen od te službe, ga je treba pri uporabi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije enačiti z „organi, uradi in agencijami Unije“. Zato se ob upoštevanju sodne prakse, na katero je bilo opozorjeno v prejšnji točki, visoki predstavnik lahko pridruži sporu med Komisijo in Svetom, pod pogojem, da izkazuje upravičen „interes za rešitev [...] zadeve“.
- 15 V zvezi z obstojem takega interesa je treba opozoriti, da je treba pojem „interes za rešitev [...] zadeve“ v smislu tega člena 40, drugi odstavek, razumeti kot neposredni in dejanski interes glede odločitve o samih predlogih, ne pa kot interes v zvezi z navedenimi razlogi ali trditvami. Izraz „rešitev zadeve“ se namreč nanaša na predlagano končno odločitev, kot bi bila navedena v izreku sodbe, ki jo bo treba izdati (sklep predsednika Sodišča z dne 17. septembra 2021, Parlament/Komisija, C-144/21, EU:C:2021:757, točka 10).
- 16 Pri predlogih za intervencijo, ki jih vložijo organi, uradi in agencije Unije, je treba ta pogoj glede obstoja neposrednega in dejanskega interesa uporabiti tako, da odseva posebnost pooblastila, ki ga mora tak predlagatelj izvrševati na podlagi prava Unije (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 17. septembra 2021, Parlament/Komisija, C-144/21, EU:C:2021:757, točki 11 in 12).
- 17 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da člen 27(2) PEU visokemu predstavniku podeljuje pooblastilo za zastopanje Unije v zadevah, povezanih s SZVP.

- 18 Komisija pa v skladu s členom 17(1), šesti stavek, PEU razen pri SZVP in v drugih primerih, predvidenih v Pogodbah, zagotavlja zastopanje Unije navzven.
- 19 V obravnavani zadevi se spor nanaša zlasti na vprašanje, ali naloga zastopanja Unije navzven iz člena 17(1), šesti stavek, PEU pomeni, da mora za sklenitev mednarodnega sporazuma v imenu Unije Komisija, in ne predsednik Sveta, imenovati osebo, pooblaščen za podpis tega sporazuma.
- 20 Presoja Sodišča o tem vprašanju institucionalnega prava bo odločila ne le o rešitvi spora v obravnavani zadevi, temveč bo smiselno tudi odločilna za izbiro postopka in za pristojnosti, ki jih bo visoki predstavnik izvajal, ko bo treba mednarodni sporazum podpisati na področju SZVP. Tako kot Komisija v zadevah zunaj SZVP ima namreč visoki predstavnik v zadevah, povezanih s SZVP, pooblastilo, da zagotavlja zastopanje Unije.
- 21 Res je, da v obravnavani zadevi visoki predstavnik svoj interes za rešitev spora opira na podobno pristojnost za zastopanje Unije, ki jo ima v skladu s členom 27(2) PEU na področju SZVP, v primerjavi s pristojnostjo, ki jo ima Komisija v skladu s členom 17(1) PEU za zastopanje Unije v zadevah, ki niso povezane s SZVP, čeprav gre v tej zadevi samo za zadnjenavedeno pristojnost. Vendar je treba poudariti, da ta interes visokega predstavnika za rešitev spora ne temelji na dejstvu, da bi bil v enakem položaju kot Komisija v enem ali več podobnih primerih, temveč, kot je bilo ugotovljeno v prejšnji točki, na dejstvu, da bo rešitev spora v obravnavani zadevi odločila o obsegu njegove vloge in pristojnosti, ki jih ima na podlagi primarnega prava, za podpis katerega koli mednarodnega sporazuma, ki ga Unija sklene na področju SZVP.
- 22 Ob upoštevanju tega splošnega obsega interesa, na katerega se sklicuje visoki predstavnik, in dejstva, da je načeloma edina oseba ali subjekt, ki se lahko sklicuje nanj, je treba ta interes opredeliti kot „neposreden“ in „dejanski“.
- 23 Neposrednega in dejanskega interesa, ki ga bo lahko rešitev spora v obravnavani zadevi imela za visokega predstavnika, ne ovrže okoliščina, na katero se sklicuje Svet, da visoki predstavnik v skladu s členom 27(1) PEU predseduje Svetu za zunanje zadeve. V zvezi s tem je dovolj poudariti, prvič, da – kot je pojasnil Svet – sklepov, ki dovoljujejo podpis mednarodnega sporazuma na področju SZVP, ne sprejme vedno Svet za zunanje zadeve, in drugič, da neodvisno od natančne vloge, ki jo ima visoki predstavnik v okviru sklenitve takega mednarodnega sporazuma, pojasnila, ki jih Sodišče zagotovi na pravni ravni v zvezi z obsegom naloge zastopanja iz člena 17(1) PEU, lahko natančneje opredelijo obseg pooblastila za zastopanje iz člena 27(2) PEU.
- 24 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba v skladu s členom 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 131(3) Poslovnika predlogu za intervencijo v podporo predlogom Komisije, ki ga je vložil visoki predstavnik, ugoditi.

Procesne pravice intervenienta

- 25 Ker je predlogu za intervencijo ugodeno, bodo visokemu predstavniku v skladu s členom 131(3) Poslovnika poslani vsi procesni akti, ki so bili vročeni strankam.
- 26 Ker je bil ta predlog vložen v šesttedenskem roku iz člena 130 Poslovnika, bo lahko visoki predstavnik v skladu s členom 132(1) tega poslovnika intervencijsko vlogo vložil v enem mesecu od sporočitve iz prejšnje točke.

27 Nazadnje, visoki predstavnik bo lahko predstavil ustna stališča, če bo opravljena obravnava.

Stroški

28 V skladu s členom 137 Poslovnika končna sodba ali končni sklep vsebuje odločbo o stroških.

29 Ker je bilo v obravnavani zadevi predlogu visokega predstavnika za intervencijo ugodeno, se odločitev o stroških, povezanih z njegovo intervencijo, pridrži.

Iz teh razlogov je predsednik Sodišča sklenil:

- 1. Visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko se dovoli intervencija v zadevi C-551/21 v podporo predlogom Evropske komisije.**
- 2. Sodni tajnik bo visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko vročil vse procesne akte.**
- 3. Visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko bo določen rok za vložitev intervencijske vloge.**
- 4. Odločitev o stroških, povezanih z intervencijo visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, se pridrži.**

Podpisi